

Norvegija

ganėta labai panaši į mūsų (+) tik kad kalnuota labiau ir lyja dažniau :D todėl veik visą laiką vaikštinėdami turėjom ir lietsargiuką :) kaip sykis kai ėjom palei upę (kurios pavadinimo mierga nežinojo), papotkijau kaip atrodo upeliukas lietui lyjant (o) labai gražu ir kvepia. Visur pilna lubinų ir ramunių iš kurių (w) būrė bus Volvo ar nebus :-] ir kai nuskynė paskutinį žiedlapį paaiškėjo kad nebus, išmokiau vienos paslapties kurios receptas labai paprastas:

jei paskutinis žiedlapis, pvz, myli, reiškia myli ir taškas :S (kotelį išmetam)

jei paskutinis žiedlapėlis nemyli, tai meti žemėn kotelį ir sakai MYLI! (elementaru) ot pasisekė :-)

va ir visa paclaptis :S Volvo bus :D

:V hmm..

Kad nebūt nuobodžiam tai pridėdau kelių dienų foto krūvoj :) mat užtikom ir ančių, o mierga pasakojo kad ten kur nuomojasi :n pro langą matė ir stirnas :V žodžiu badu nemirisma :V

o, o pačią pirmą dieną jau radau ir pinigėlių, čielas dvi kapeikas. Raudonas, varinės, visumoj visą kroną (~45cnt). Vieną prie mokyklos, o kitą prie bankomato, tai nutariau kad jie čia labai turtingi ir iš banko pasiima tiek kiek į riešučias pribyra, o likutį nučiumpa šarkos (kurių čia labai nemažai) arba, pvz, aš :V nu gal taip ir nėra, ale aš gi ne vietinis :V

Tiesa turtai čia ne tik palei bankomatus mėtos, bet netgi upėj kur antys plauko (+) nebereikalo tokios nutukusios (z) netgi isidėmėjau vietą kur mačiau pinigų. Ateičiai :V maža kas..

Kelintoj dienoj nutarėm užkopt į kalnus, pasivaikščiot, pasidairyt, tad dasikasėm iki miestelio pakraščio ir palei elektros liniją (o stulpai tai mediniai) pradėjom lipt aukštyn :) Pusiaukelėj aptikom suolelį ir pritūpėm pasigrožėt ir pailsėt, bet ten turbūt buvo vietinių uodų ir mašalų pasala, nes tuoj ėmė mus ėst (z) nors kitur jų nesimatė :V lodoriai uodai (+) net skraidyt tingi..

Pailsėje patraukėm aukštyn ir gana greit aplenkėm kiniečių šeimynėlę kurie irklavosi pirmyn su slidininkų lazdom :D gal ir patogų.. ypač kai ant kupros atžala sėdi :S

Kai liežuviai jau buvo palei žemę pagaliau iškopėm į viršūnę kur aptikom tvenkinį (z) kaip paaiškėjo tai geriamo vandens telkinys. Patraukėm aplink jį tolyn takučiu :)

Kas krito į akis, tai miškas čia viskas labai tvarkingas, medžiai aukšti ir laibi, kreivų veik nėra. Turbūt genetinis medienos paveldas saugomas, kreivi naikinami paliekant rūšinius medelius.

Miške dairiausi grybų, ale niek nepamačiau. Užtikau tik į baravyką panašų grybuką, ale ten buvo kiškiabaravykis, ano kotas kitoks ir kartus :)

Užtikom ir dviračių takelį, ir kuo toliau ėjom tuo labiau akis varčiau: miškas čia visas ant akmens, ir akmuo va tokiais kalnais kuriais ir vedė tas takelis. Pravažiuot galima tik kalnų dvirkom ir tai turint gana stiprias kojas. Pesčiom vietom yra kur lipt (z)

Va į ką varvinau seilę, tai į dideliausius akmens klodus :G gražiausio skaldyto akmens visur dafiga dafigiausia. Jau norėjau namo vežt kaip suvenyrus, ale (w) atkalbėjo (z) o gaila.. kokį grindinį namuose sudėliočiau (ff)

Taip ėjom, ėjom, ėjom, maniau takelis kaip pas mus - į krūmus ir atgal, o kilometras sekė kilometrą ir tako pabaigos nė kvapo (z) mierga net kinką drebint pradėjo kad pasiklysim (su manim, che :S), o aš vedžiau tolyn vildamasis kad takelis pasuks reikiama kryptim. Po gero gabalo kelio, kai kinka ir man (tss) virptelėjo, sutikom takelį vedantį reikiama kryptim. Nors abejonių dar buvo, bet didvyriškai skyniau kelią namo :S Tiesa abudu suslapom batukus, bet neužilgo užkopėm iki kalno viršūnės iš kurios jau pamačiau miestelio išimybę :) Patraukę toliau aptikom dar vieną telkinį geriamo vandenėlio, ir jį aplenkę sėkmingai pasiekėm miestelį (sun) iš ten jau nesunkiai susiradom namučius kur palaimingai ištiesėm pavargusias kojas (ff)

Tiek žinių šiai dienai :) kaip grįžau parašysiu kitą dieną :) {comments on}